

Nr 126

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 10 april 1970.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 30 januari 1970 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 6 april 1970 undertecknat protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, föreslå riksdagen att

dels godkänna protokollet,

dels bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Efter ratifikation blir protokollet för Sveriges del i princip tillämpligt på inkomst som förvärfvas efter utgången av år 1969 men föreslås i vissa hänseenden gälla först beträffande inkomst som förvärfvas efter utgången av år 1970. Protokollet avses vidare skola tillämpas på svensk förmögenhetsskatt som utgår på grund av taxering år 1971 eller senare år.

Protokoll rörande ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Konungen av Sverige och Republiken Österrikes President har, föranledda av önskan att underteckna ett protokoll rörande ändring i det avtal mellan de avtalslutande parterna som undertecknats i Stockholm den 14 maj 1959 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (i det följande benämnt "avtalet"), för detta ändamål till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Ministern för utrikes ärendena
Torsten Nilsson.

Republiken Österrikes President:
Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud, Dr. Karl Herbert Schober.

De befullmäktigade ombuden har, efter att ha utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I

Ändringar i avtalet

1. Artikel 2 paragraf 1 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

"§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, beträffande vilken ingen bestämmelse meddelats i detta avtal, äger endast denna stat beskatta inkomsten i fråga."

Protokoll zur Abänderung des Abkommens zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Der Bundespräsident der Republik Österreich und Seine Majestät, der König von Schweden, von dem Wunsche geleitet, ein Protokoll zur Abänderung des am 14. Mai 1959 in Stockholm unterzeichneten Abkommens zwischen den vertragsschließenden Parteien zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (im folgenden als „Abkommen“ bezeichnet) abzuschließen, haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Karl Herbert Schober, seinen ausserordentlichen und bevollmächtigten Botschafter.

Seine Majestät der König von Schweden:

Herrn Torsten Nilsson, Minister für Auswärtige Angelegenheiten.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel I

Änderungen des Abkommens

1. Artikel 2 Absatz 1 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, für die in diesem Abkommen keine Regelung getroffen ist, so hat nur dieser Staat das Besteuerungsrecht für diese Ein-

2. Artikel 8 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

”Artikel 8

Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.”

3. Artikel 9 paragraferna 1 och 2 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

”§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna från den andra staten uppbär royalty eller annan ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja litterära eller konstnärliga verk, patent, mönster, fabriktionsmetoder, varumärken eller annan liknande egendom (med undantag av rätten att nyttja naturtillgångar), äger endast hemviststaten beskatta inkomsten. Överstiger emellertid den för egendomen i fråga erlagda ersättningen ett skäligt belopp, gäller vad nu sagts endast den del av ersättningen som motsvarar ett sådant skäligt belopp. I sådant fall må den överskjutande delen av utbetalningen beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

§ 2. Då royalty, som avses i paragraf 1, utbetalas av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), till en person med hemvist i den andra staten, vilken

künfte.“

2. Artikel 8 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„Artikel 8

Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat nur der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine in dem anderen Staat gelegene Betriebstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht auch diesem anderen Staat zu.“

3. Artikel 9 Absätze 1 und 2 des Abkommens erhalten folgende neue Fassung:

„(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Einkünfte aus Lizenzgebühren oder anderen Vergütungen für die Benützung oder das Recht auf Benützung von Urheberrechten, Patenten, Gebrauchsmustern, Herstellungsverfahren, Warenzeichen oder ähnlichen Rechten (außer Rechten, die die Ausbeutung von Grund und Boden betreffen), so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Sind jedoch derartige Vergütungen unverhältnismäßig hoch, so gilt der erste Satz lediglich für den Teil der Vergütungen, der einer angemessenen Gegenleistung entspricht. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Staates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

(2) Lizenzgebühren im Sinne des Absatzes 1, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Person mit Wohnsitz im anderen Staat bezahlt werden, die zu mehr als 50 vom Hundert am Grund- oder Stammka-

person äger mer än 50 procent av aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget, må dock royaltyn, oberoende av bestämmelserna i nämnda paragraf, beskattas i den förstnämnda staten. Skattesatsen får dock icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.”

4. Artikel 10 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

„Artikel 10

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, äger endast utdelningsmottagarens hemviststat beskatta utdelningen, såvida icke paragraf 2 föranleder annat.

§ 2. Den stat i vilken det utdelande bolaget äger hemvist må dock enligt sin egen lagstiftning beskatta utdelningen men skattesatsen får icke överstiga 10 procent av utdelningens bruttobelopp.

§ 3. Om i en av staterna skatt på inländsk utdelning uttages genom avdrag vid källan, beröres ej rätten att verkställa sådant skatteavdrag med fullt belopp av paragraferna 1 och 2. Om skatt uttages genom sådant avdrag, skall på ansökan av utdelningsmottagare med hemvist i den andra staten skatten restitueras i den mån den överstiger 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Ansökan om restitution skall inges till vederbörande myndighet i den stat, i vilken utdelningsmottagaren äger hemvist, inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket det beskattningsbara beloppet blivit tillgängligt för lyftning.

§ 4. De högsta finansmyndighe-

pital der auszahlenden Kapitalgesellschaft beteiligt ist, können abweichend von den Bestimmungen des Absatzes 1 in dem erstgenannten Staat besteuert werden; die Steuer darf jedoch 10 vom Hundert des Rohbetrages der Lizenzgebühren nicht übersteigen.“

4. Artikel 10 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„Artikel 10

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat gezahlt werden, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat des Dividendenempfängers das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Diese Dividenden können jedoch in dem Staat, in dem die die Dividenden zahlende Kapitalgesellschaft ihren Wohnsitz hat, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 10 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden nicht übersteigen.

(3) Soweit in einem der beiden Staaten die Steuer von inländischen Dividenden im Abzugsweg an der Quelle erhoben wird, wird das Recht dieses Staates, den Steuerabzug in voller Höhe vorzunehmen, durch die Absätze 1 und 2 nicht berührt. Wenn die Steuer im Abzugsweg erhoben wird, ist sie auf Antrag des Dividendenempfängers mit Wohnsitz in dem anderen Staat rückzuerstatten, soweit sie 10 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden übersteigt. Der Antrag auf Rückerstattung muß innerhalb von zwei Jahren nach Ablauf des Kalenderjahres, in dem die der Steuer unterliegende Leistung fällig geworden ist, bei der zuständigen Behörde des Staates eingebracht werden, in dem der Dividendenempfänger seinen Wohnsitz hat.

(4) Die obersten Finanzbehörden

terna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av paragraferna 2 och 3. Härvid skall ingendera staten vara förpliktad att vidtaga åtgärder som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning.

§ 5. Beträffande de rättigheter, som enligt paragraf 3 må tillkomma personal vid beskickningar och konsulat ävensom internationella organisationer, deras organ och tjänstemän, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

a) Då en person tillhör en av staternas beskickning eller konsulat och i denna sin egenskap är stationerad i den andra staten eller i en tredje stat samt personen är medborgare i den förstnämnda staten, anses han äga hemvist i denna förstnämnda stat om han är skattskyldig där för utdelning.

b) Internationella organisationer och deras organ ävensom sådana organisationers tjänstemän samt personal tillhörande en tredje stats beskickning eller konsulat, vilka uppehålla sig eller i sin berörda egenskap äro stationerade i en av de båda staterna och i denna stat äro befriade från skatt på utdelning, äro ej berättigade till nedsättning av skatt som uttagits i den andra staten.

§ 6. Utdelning som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna till ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i denna andra stat i den utsträckning som utdelningen enligt lagstiftningen i denna stat skulle ha varit undantagen från beskattning, om båda bolagen hade ägt hemvist i denna stat. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall i Sverige ett österrikiskt bolag med begränsad ansvarighet (Ge-

der beiden Staaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die Bestimmungen der Absätze 2 und 3 durchzuführen sind. Hierbei soll keiner der beiden Staaten verpflichtet werden, Maßnahmen zu treffen, die seiner Gesetzgebung nicht entsprechen.

(5) Bezüglich der Ansprüche, die nach Absatz 3 den Angehörigen diplomatischer oder konsularischer Vertretungen sowie den internationalen Organisationen, ihren Organen und Beamten zustehen, sind die folgenden Regeln anzuwenden:

a) Bei Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung des einen Staates, die im anderen Staat oder in einem dritten Staat residieren und die Staatsangehörigkeit des Entsendestaates besitzen, gilt der Wohnsitz als in diesem letzteren Staat gelegen, sofern sie dort zur Entrichtung direkter Steuern von Dividenden verpflichtet sind;

b) internationale Organisationen und ihre Organe sowie die Beamten solcher Organisationen und das Personal diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die sich in einem der beiden Staaten aufhalten oder dort residieren und in diesem Staat von der Entrichtung direkter Steuern von Dividenden befreit sind, haben keinen Anspruch auf Entlastung von den im anderen Staat erhobenen Steuern.

(6) Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat ausgeschüttet werden, sollen in diesem anderen Staat steuerbefreit sein, aber nur insofern die Dividenden gemäß den Gesetzen dieses Staates von der Besteuerung ausgenommen wären, wenn die beiden Gesellschaften ihren Wohnsitz in diesem Staat gehabt hätten. Bei der Anwendung dieser Vorschrift wird in Schweden eine

sellschaft mit beschränkter Haftung) anses såsom ett aktiebolag.

§ 7. Paragraferna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen äger hemvist i en av staterna och innehar ett fast driftställe i den andra staten, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, samt den andel, av vilken utdelningen i fråga härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 4.

§ 8. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, delaktighetsbevis i gruvföretag, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till deltagande i vinst ävensom inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat, i vilken det utdelande bolaget äger hemvist, jämställas med inkomst av aktier.

Med uttrycket "bolag (Kapitalgesellschaft)" förstås i denna artikel juridisk person eller rättssubjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person.

§ 9. Om ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna uppbär inkomst från den andra staten, får icke i denna andra stat påföras någon skatt på utdelning, som av bolaget utbetalas till personer, som ej äga hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst; detta gäller även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som härrör från den andra staten."

österreichische Gesellschaft mit beschränkter Haftung wie eine Aktiengesellschaft behandelt.

(7) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der Empfänger der Dividenden mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in dem anderen Staat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ihren Wohnsitz hat, eine Betriebsstätte hat und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 4 anzuwenden.

(8) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genußaktien oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten — ausgenommen Forderungen — mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Kapitalgesellschaft ihren Wohnsitz hat, den Einkünften aus Aktien gleichgestellt sind.

Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Kapitalgesellschaft“, bedeutet juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden.

(9) Bezieht eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Staat, so darf dieser andere Staat weder die Dividenden besteuern, die die Kapitalgesellschaft an Personen zahlt, die nicht in diesem anderen Staat ihren Wohnsitz haben, noch Gewinne der Kapitalgesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in diesem anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.“

5. Efter artikel 10 skall följande nya artikel infogas:

”Artikel 10 A

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär ränta från den andra staten, äger endast hemviststaten beskatta räntan, såvida icke paragraf 2 föranleder annat. Om räntan förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger denna andra stat beskatta räntan.

§ 2. Bestämmelserna i paragraferna 3—5 av artikel 10 äga motsvarande tillämpning. Anspråket på restitution avser dock hela det belopp med vilket skatteavdrag verkställts.

§ 3. Med uttrycket ”ränta” förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, vare sig de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller icke och vare sig de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

§ 4. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, skall denna artikel gälla endast för sistnämnda belopp. I sådant fall må överskjutande räntebelopp beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.”

6. Artikel 12 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

5. Nach Artikel 10 wird folgender neuer Artikel eingefügt:

„Artikel 10 A

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Zinsen aus dem anderen Staat, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine im anderen Staat gelegene Betriebsstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht diesem anderen Staat zu.

(2) Die Bestimmungen des Artikels 10 Absätze 3 bis 5 sind sinngemäß anzuwenden. Der Anspruch auf Rückerstattung bezieht sich jedoch auf den Gesamtbetrag der von Zinsen im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Obligationen, auch wenn sie durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art, sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.

(4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem innerstaatlichen Recht der beiden Staaten und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.“

6. Artikel 12 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

”Artikel 12

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna i sin egenskap av ledamot av styrelsen (Aufsichtsrat) eller direktionen (Verwaltungsrat) i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), uppbär styrelsearvode eller liknande ersättning, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.”

7. Artikel 14 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

”Artikel 14

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst i den andra staten — antingen under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning — genom verksamhet, vars ändamål är att bereda underhållning, t. ex. såsom teater-, radio-, televisions- eller filmartist, skådespelare, musiker och professionell idrottsman, äger — oberoende av bestämmelserna i artikel 11 och artikel 13 paragraf 2 — denna andra stat beskatta inkomsten. Bestämmelserna i artikel 9 paragraf 1 beröras icke härav.”

8. Artikel 15 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

”Artikel 15

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna uppbär från den andra staten pensioner, änke- och pupillpensioner inbegripna, ävensom andra belopp eller i pengar uppskattbara förmåner på grund av förutvarande arbetsanställning, äger endast hemviststaten beskatta denna inkomst.”

9. Artikel 16 paragraf 1 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

”§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär lön, arvode eller liknande ersättning eller pension,

„Artikel 12

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrates einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte diesem anderen Staat zu.“

7. Artikel 14 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„Artikel 14

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus freiberuflicher oder nichtselbständiger Arbeit für Tätigkeiten, die in dem anderen Staat für Unterhaltungsdarbietungen ausgeübt werden, wie zum Beispiel als Bühnen-, Radio-, Fernseh-, Filmkünstler und Schauspieler, Musiker, Artist und Berufssportler, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte abweichend von den Bestimmungen des Artikels 11 und des Artikels 13 Absatz 2 diesem anderen Staat zu. Die Bestimmungen des Artikels 9 Absatz 1 bleiben unberührt.“

8. Artikel 15 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„Artikel 15

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Ruhegehälter, Witwen- oder Waisenspensionen sowie andere Bezüge oder geldwerte Vorteile für frühere Dienstleistungen, so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.“

9. Artikel 16 Absatz 1 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus Gehältern, Löh-

änke- och pupillpensioner inbegripna, av den andra staten eller av delstat, kommun, kommunalförbund eller annan offentligrättslig juridisk person i den staten på grund av förhandenvarande eller tidigare arbetsanställning, äger — oberoende av bestämmelserna i artiklarna 13 och 15 — endast denna andra stat beskatta inkomsten. Detta gäller även i fråga om belopp, som utbetalas på grund av lagstadgad socialförsäkring i denna andra stat.”

10. Artikel 18 paragraf 2 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

„§ 2. Annan förmögenhet som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas endast i denna stat.”

11. Artikel 20 i avtalet erhåller följande nya lydelse:

„Artikel 20

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst eller innehar förmögenhet får inkomsten eller förmögenheten — om icke paragraf 2 föranleder annat — beskattas i denna stat, även om beskattningsrätten enligt föregående artiklar i detta avtal tillkommer den andra staten. Den stat, i vilken personen i fråga äger hemvist, skall dock

a) från skatten på sådan persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra staten;

b) från skatten på sådan persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i den andra staten.

Avräkningsbeloppet skall emeller-

nen und ähnlichen Vergütungen oder aus Ruhegehältern, Witwen- und Waisenpensionen, die der andere Staat oder die Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände oder andere juristische Personen des öffentlichen Rechtes jenes anderen Staates für gegenwärtige oder frühere Dienst- oder Arbeitsleistungen gewähren, so hat abweichend von den Bestimmungen der Artikel 13 und 15 nur dieser andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Das gleiche gilt auch für Bezüge aus der gesetzlichen Sozialversicherung dieses anderen Staates.“

10. Artikel 18 Absatz 2 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„(2) Das Besteuerungsrecht für anderes Vermögen einer Person hat nur der Staat, in dem diese Person ihren Wohnsitz hat.“

11. Artikel 20 des Abkommens erhält folgende neue Fassung:

„Artikel 20

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte oder hat sie Vermögen, so können diese Einkünfte oder dieses Vermögen — auch wenn das Besteuerungsrecht nach den vorstehenden Artikeln dieses Abkommens dem anderen Staat zusteht — vorbehaltlich des Absatzes 2 im erstgenannten Staat besteuert werden. Der Staat, in dem die Person ihren Wohnsitz hat, rechnet jedoch

a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf je-

tid icke överstiga beloppet av den del av skatten som utan sådan avräkning belöper på inkomst eller förmögenhet som må beskattas i den andra staten.

§ 2. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, som enligt artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 skall beskattas endast i den andra staten, eller innehar förmögenhet, som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i den andra staten, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten. Den förstnämnda staten må dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning. Motsvarande gäller beträffande inkomst som avses i artikel 10 paragraf 6 och förmögenhet som avses i artikel 18 paragraf 3.”

Artikel II

Inkraftträdande

§ 1. Detta protokoll skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Österrikes del av Republiken Österrikes President. Ratifikationshandlingarna skall snarast möjligt utväxlas i Wien.

§ 2. Detta protokoll träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser skall första gången äga tillämpning a) i Österrike:

beträffande skatter, som uttages för tiden efter den 31 december 1969;

doch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf Einkünfte oder Vermögen entfällt, die der Besteuerung im anderen Staat unterliegen.

(2) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, die nach Artikel 7 oder nach Artikel 16 Absatz 1 nur im anderen Staat besteuert werden können, oder hat sie Vermögen, das nach Artikel 18 Absatz 1 in Verbindung mit Artikel 7 der Besteuerung nur im anderen Staat unterliegt, so nimmt der erstgenannte Staat diese Einkünfte oder dieses Vermögen von seiner Besteuerung aus; der erstgenannte Staat kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären. Das gleiche gilt für Einkünfte im Sinne des Artikels 10 Absatz 6 und für Vermögen im Sinne des Artikels 18 Absatz 3.“

Artikel II

Inkrafttreten

1) Dieses Protokoll soll ratifiziert werden, und zwar für die Republik Österreich durch den Bundespräsidenten der Republik Österreich, für das Königreich Schweden durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zustimmung des Riksdags. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Wien ausgetauscht werden.

(2) Dieses Protokoll tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und seine Bestimmungen finden erstmals Anwendung:

a) in Österreich:

auf die Steuern, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1969 erhoben werden;

b) i Sverige:

såvitt avser inkomstskatter, i fråga om inkomst som förvärfvas den 1 januari 1970 eller senare dag, samt, såvitt avser den statliga förmögenhetsskatten, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering år 1971 eller senare år.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRÅ har de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 6 april 1970 i vardera två original exemplar på svenska och tyska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

b) in Schweden:

hinsichtlich der Steuern vom Einkommen auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Jänner 1970 erzielt werden und hinsichtlich der staatlichen Vermögensteuer auf die Steuer, die Gegenstand der Veranlagung des Jahres 1971 oder eines späteren Jahres bildet.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Stockholm, am 6. April 1970 in zweifacher Ausfertigung, in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte gleicherweise authentisch sind.

För Konungariket Sverige:
Für das Königreich Schweden:

Torsten Nilsson

För Republiken Österrike:
Für die Republik Österreich:

Dr. K. H. Schober

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 30
januari 1970.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av förslag till protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* och anför.

Den 14 maj 1959 slöts mellan Sverige och Österrike ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1959: 160, BeU 56, rskr 318) och tillämpades första gången vid 1960 års taxering (SFS 1960: 116 och 117).

Förslag till vissa ändringar i 1959 års avtal framfördes från österrikisk sida under våren 1968. Förslaget föranleddes av att Österrike år 1966 genomfört ny lagstiftning rörande beskattning av bolagsinkomster. Med anledning av det österrikiska förslaget ägde förhandlingar rum mellan särskilt utsedda delegationer i Wien under tiden den 25—29 november 1968. Vid förhandlingarna nåddes enighet om ett på tyska språket avfattat förslag till protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Genom efterföljande skriftväxling nåddes vidare överenskommelse om en text på svenska språket.

Förslaget till protokoll har remitterats till *kammarrätten*, som förklarar sig inte ha något att erinra mot det. Förslaget torde få fogas som *bilaga*¹ till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Från österrikisk sida har meddelats, att man är beredd att underteckna förslaget till protokoll.

Det ankommer på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknande av protokollet. Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t för sin del godkänner det föreliggande för-

¹ Bilagan har uteslutits här. Det vid propositionen fogade protokollet överensstämmer med förslaget utom däri, att ombudens namn tillagts i ingressen, att ratifikationsortens namn införts i art. II § 1 samt att, sedan datering och underskrift verkställts, uppgift härom införts.

slaget till protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 30 januari 1970.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Föredragande: Ministern för utrikes ärendena.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen uti ärendena 1:o) — 3:o) fatta det beslut, som vid varje ärende antecknats.

1

Undertecknande av protokoll rörande ändring i 1959 års avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

På föredragning av chefen för finansdepartementet har Kungl. Maj:t denna dag godkänt förslag till protokoll rörande ändring i avtal mellan Sverige och Österrike undertecknat i Stockholm den 14 maj 1959 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Protokollet, vilket skall ratificeras, skall undertecknas i Stockholm.

Kungl. Maj:t uppdrager åt chefen för utrikesdepartementet att underteckna protokollet.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 10
april 1970.*

Närvarande:

Statsministern PALME, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av protokoll rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* och anför.

Sedan Kungl. Maj:t den 30 januari 1970 uppdragit åt chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna protokollet rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, har protokollet undertecknats den 6 april 1970.

Utöver vad jag den 30 januari 1970 meddelat i ärendet får jag anföra följande.

Den i Österrike år 1966 antagna nya bolagsskattelagen (Körperschaftsteuergesetz) tillämpas fr. o. m. 1969 års taxering. Bolagsskatten tas ut av såväl inhemska som utländska bolag. Inhemska bolag är i princip skattskyldiga för all inkomst, vare sig den förvärvats i Österrike eller i annat land. Undantag gäller dock bl. a. för utdelning från annat inhemskt bolag under förutsättning att det mottagande bolaget sedan viss tid ägt minst 25 % av kapitalet i det utdelande bolaget. Utländska bolag är skattskyldiga för inkomster som anses härröra från källa i Österrike. Bolagsskatten tas ut efter en progressiv skiktscala. Skatten uppgår f. n. — sedan vissa, i huvudsak temporära tilläggsskatter inräknats — till 31,44 % i lägsta skiktet (t. o. m. 100 000 österrikiska schilling; en schilling = 20 öre) och till 57,64 % i högsta skiktet (över 1 111 100 schilling). En väsentlig nyhet i förhållande till äldre rätt är att vinst, som utdelas av inhemskt bolag, beskattas efter endast halva den skattesats som annars skulle ha varit tillämplig.

I detta sammanhang kan nämnas, att österrikiska bolag i allmänhet är skyldiga att vid utbetalning av utdelning innehålla skatt på utdelningen.

Skattesatsen uppgår f. n., inklusive tillägsskatter, till 19,6 %. Aktieägare med hemvist i Österrike får avräkna den innehållna skatten mot sin slutliga skatt på utdelningen. För mottagare som har hemvist i utlandet är den innehållna skatten i regel definitiv.

Protokollet rörande ändring av 1959 års avtal med Österrike har tillkommit på österrikiskt initiativ för att i första hand anpassa avtalets regler om beskattning av utdelning till den nya österrikiska lagstiftningen om beskattning av bolagsinkomster. Efter förslag från svensk sida har i protokollet inlagts bl. a. nya bestämmelser som berör metoden för undvikande av dubbelbeskattning. Vid utformningen av de nya bestämmelserna har så långt möjligt de av OECD rekommenderade reglerna för bilaterala dubbelbeskattningsavtal använts som mönster.

Angående det huvudsakliga innehållet i protokollet får jag anföra följande.

Art. I punkterna 1—3 och 7—10 i protokollet upptar ändringar i art. 2 § 1, art. 8, art. 9 §§ 1 och 2, art. 14 och 15, art. 16 § 1 och art. 18 § 2 i avtalet. Ändringarna är av formell natur och har föranletts av att båda staterna avser att övergå till att tillämpa credit of tax (avräkning av skatt) som huvudmetod för undvikande av dubbelbeskattning (art. I punkt 11 i protokollet).

Beträffande beskattning av bl. a. utdelning gäller enligt 1959 års avtal som huvudregel att endast inkomsttagarens hemviststat får beskatta inkomsten (art. 10 § 1 jämförd med art. 20 § 1). Den stat där det utdelande bolaget har hemvist (källstaten) får visserligen ta ut skatt på utdelningen vid utbetalningen men hela den innehållna skatten skall på ansökan restitueras (art. 10 § 2). Har inkomsttagaren fast driftställe i källstaten tillkommer dock beskattningsrätten denna stat (art. 10 § 1). I sådant fall får mottagarens hemviststat inte beskatta inkomsten (art. 20 § 1).

Genom art. I punkt 4 i protokollet införs nu i art. 10 i avtalet nya regler för beskattning av utdelning. Bestämmelserna i art. 10 om beskattning av ränta överförs i sak oförändrade till en ny art. 10 A.

Som huvudregel gäller även enligt den nya lydelsen av art. 10 § 1 att utdelning får beskattas i inkomsttagarens hemviststat. Mot bakgrund av att utdelad bolagsvinst enligt Österrikes nya lagstiftning beskattas efter endast halva den annars tillämpliga skattesatsen har på förslag från österrikisk sida källstaten genom art. 10 § 2 tillagts en begränsad beskattningsrätt. Den stat i vilken det utbetalande bolaget har hemvist får sålunda enligt sin egen lagstiftning beskatta utdelningen men skattesatsen får inte överstiga 10 % av utdelningens bruttobelopp. Som framgår av art. 10 § 7 gäller dock liksom hittills inte någon begränsning i källstatens beskattningsrätt i de fall då utdelningen utgör avkastning på kapital som inkomsttagaren investerat i fast driftställe i källstaten. För skatt som erlagts i källstaten erhåller den skattskyldige kompensation vid beskattningen i hemviststaten genom skatteavräkning enligt de nya bestämmelserna i art. 20 § 1 i avtalet (art. I punkt 11 i protokollet).

Beträffande utdelning mellan bolag innehåller protokollet liksom gällande avtal särskilda regler som har till syfte att förhindra kedjebeskattnings av bolagsvinst. Utdelning från ett bolag i den ena staten till ett bolag med hemvist i den andra staten skall således enligt art. 10 § 6 i avtalet vara undantagen från beskattning i den senare staten under de förutsättningar som där gäller för befrielse från skatt på utdelning mellan inhemska bolag. På grund av den nya definitionen i art. 10 § 8 andra stycket kommer, i motsats till vad som nu gäller, skattebefrielsen enligt art. 10 § 6 att omfatta även utdelning, som utbetalas från Österrike till svensk ekonomisk förening. De svenska bestämmelser som avses i art. 10 § 6 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928:370) (54 § ändrad senast 1969:749) och 7 § förordningen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Österrikisk lagstiftning innehåller som jag tidigare nämnt liknande bestämmelser.

Art. 10 § 5 i dess nya lydelse upptar utan ändring i sak de bestämmelser om beskattning av beskickningspersonal m. fl. som finns i art. 10 § 4 i gällande avtal. Definitionen av begreppet "utdelning" i art. 10 § 8 överensstämmer likaledes i sak med gällande bestämmelser men har utformats i närmare anslutning till OECD:s rekommendation. Bestämmelsen i art. 10 § 9, som inte har någon motsvarighet i gällande avtal, har hämtats från OECD:s mönsteravtal.

Bestämmelserna om beskattning av ränta i den nya art. 10 A överensstämmer som jag tidigare nämnt i sak med nuvarande regler. Enligt art. 10 A § 1 gäller således fortfarande som huvudregel att ränta får beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat. Vid utbetalningen av räntan får visserligen skatteavdrag ske i källstaten men hela den innehållna skatten skall på ansökan restitueras. Har räntan förvärvats genom fast driftställe i källstaten gäller dock ingen begränsning i denna stats beskattningsrätt. För skatt i källstaten får inkomsttagaren i sådant fall compensation vid beskattningen i sin hemviststat genom skatteavräkning enligt de nya bestämmelserna i art. 20 § 1 (art. I punkt 11 i protokollet). Definitionen av uttrycket "ränta" i art. 10 A § 3 och regeln i art. 10 A § 4 bygger på OECD:s rekommendation.

Genom art. I punkt 6 i protokollet har bestämmelsen om beskattning av styrelsearvoden i avtalets art. 12 erhållit ändrad lydelse. Enligt den nuvarande lydelsen får sådant arvode beskattas i styrelseledamotens hemviststat medan den stat där bolagets verkliga ledning är belägen samtidigt får ta ut särskild skatt på arvodet om sådan förekommer (i Österrike s. k. Aufsichts-ratsabgabe). Bestämmelsen medför att styrelsearvode från svenskt bolag till mottagare i Österrike f. n. inte får beskattas i Sverige. Den dubbelbeskattnings som enligt nuvarande regler uppkommer vid utbetalning av styrelsearvode från Österrike till mottagare i Sverige har visserligen kunnat lindras genom att den skattskyldige erhållit omkostnadsavdrag här för den särskilda skatt som uttagits i Österrike men dubbelbeskattnings har dock inte kunnat helt undanröjas. Den nya lydelsen av art. 12 ansluter närmare till OECD:s

rekommendation. I fråga om styrelsearvode som utbetalas från Österrike till mottagare i Sverige innebär den nya lydelsen av art. 12 sammanställd med de nya bestämmelserna i art. 20 i avtalet (art. I punkt 11 i protokollet) att Österrike liksom hittills får ta ut sin särskilda skatt på styrelsearvoden men att mottagaren i Sverige till skillnad från vad som nu gäller erhåller avräkning för denna skatt från den svenska skatten på arvodet. Utbetalas styrelsearvode från svenskt bolag till mottagare i Österrike får svensk skatt tas ut varvid mottagaren erhåller skatteavräkning i Österrike.

Art. I punkt 11 i protokollet innehåller nya bestämmelser om metoden för undvikande av dubbelbeskattning. Enligt gällande avtal tillämpar båda staterna i princip den s. k. exempt-metoden, som innebär att om den ena staten erhållit beskattningsrätten enligt avtalet den andra staten skall avstå från sitt skatteanspråk. Enligt art. 20 § 1 i dess nya lydelse skall båda staterna tillämpa credit of tax-metoden som huvudprincip för undvikande av dubbelbeskattning. Enligt denna metod skall skattskyldig med hemvist i den ena staten taxeras där i vanlig ordning även för inkomst eller förmögenhetstillgång som enligt avtalet får beskattas i den andra staten. Från skatten i hemviststaten skall emellertid avräknas den skatt som den skattskyldige enligt bestämmelse i avtalet erlagt i den andra staten på sådan inkomst eller förmögenhet. Från credit of tax-förfarandet undantas enligt art. 20 § 2 inkomst av sjöfart eller luftfart i internationell trafik och förmögenhet som nedlagts i sådan verksamhet. Vidare undantas lön, pension och liknande ersättning som utbetalas av någondera staten samt belopp som utgår enligt bestämmelser om socialförsäkring. Beträffande nämnda inkomstslag och förmögenhetstillgångar skall således alltjämt exempt-metoden tillämpas.

Art. II i protokollet innehåller bestämmelser om ikraftträdande. Protokollet skall ratificeras. Omedelbart efter ratifikationen träder protokollet i kraft och dess bestämmelser skall på svensk sida i princip tillämpas i fråga om inkomst som förvärvats efter utgången av år 1969 och beträffande förmögenhetsskatt som utgår på grund av taxering år 1971 eller senare år. Dessa regler innebär således, att protokollet förutsättes bli tillämpligt på inkomst som förvärvats redan före ikraftträdandet. Som jag tidigare nämnt kommer emellertid enligt protokollet, i motsats till vad som nu gäller, svensk skatt att kunna tas ut på utdelning från svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening och på styrelsearvode som utbetalas av svenskt bolag, även i de fall då mottagaren har hemvist i Österrike. Vidare kommer den föreslagna credit of tax-metoden att medföra, att person med hemvist i Sverige i regel kan beskattas här även för inkomst, som enligt den nu tillämpade exempt-metoden undantas från svensk beskattning. För att undvika att skatt i nu avsedda fall tas ut på inkomst, som förvärvats före ikraftträdandet av protokollet och som enligt nu gällande regler är undantagen från svensk beskattning, torde skatteuttag enligt protokollet böra tillämpas i dessa fall först på inkomst som förvärvas efter utgången av år 1970.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Bestämmelserna om beskattning av utdelning i 1959 års dubbelbeskattningsavtal med Österrike har genom det protokoll som nu föreligger ändrats så att källstaten, till skillnad mot vad som tidigare gällt, fått en begränsad rätt att beskatta utdelning. Ändringen får ses mot bakgrunden av Österrikes ändrade lagstiftning angående beskattning av bolagsinkomster. Vidare har för båda staternas vidkommande införts s. k. credit of tax-metod som huvudprincip för undvikande av dubbelbeskattning. Denna metod gäller i flertalet av de dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått under senare år. Samtidigt har vissa andra avtalsbestämmelser blivit föremål för översyn och har kunnat bringas i närmare överensstämmelse med OECD:s rekommendation i fråga om internationella dubbelbeskattningsavtal. Den lösning som de angivna avtalsfrågorna erhållit genom protokollet är enligt min mening tillfredsställande.

Under åberopande av det nu anförda och vad jag anfört i ärendet den 30 januari 1970 samt under framhållande att ärendet bör prövas av riksdagen under innevarande vårsession hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att

dels godkänna det den 6 april 1970 undertecknade protokollet rörande ändring i avtalet den 14 maj 1959 mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet,

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras med anledning av protokollet, meddela föreskrifter om ändringar i taxeringar, som rör statliga eller kommunala skatter, och i andra åtgärder varigenom sådana skatter påförts.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten